

Egy hang minden idegvégződésen át,
mintha lágyan a bőr felszínét simogatná,
Tollpihe könnyedséggel.
A szó, amit hord magában súlytalan,
Túl azon, amit mondani akar,
Elszáll a térben,
feloldódik az időben.
Az emlékek között csak a hang marad,
Ahogy elegáns léptekkel a szív felé halad.

Egy beszélgetés után, amelyben a felek egymást nem látják, csak hallják, a másik fél hangja egy élmény vagy inkább egy mély benyomás. Megmarad belőle egy misztikus, érzéki hangulat.